

עורך העתון הוא ברקלהמר, חבר ההתאחדות. העתון הוא
ציוני כללי, העורך מחייב את האיחוד -
אך בעצמו לא נכנס למפלגה.

חפצתי לראות את טון - אך הוא חולה. נפגשתי עם
חברים משתי המפלגות. פוע"צ כולם מחייבים האיחוד, ורוצים
לבצע האיחוד בגליציה מיד. אך וורשו מעכבת. בהתאחדות יש
מתנגדים חזקים אבל אינם חשובים.

בערב הייתה לי ישיבה עם מרכז ההתאחדות - דברו רק
מתנגדי האיחוד. עניתי ורבתי אחר - כי נמוקיהם לא היו הוגנים.
מעט עד חצות ישיבה עם מרכז פוע"צ. היו רבים מהנוער
(פרייהיים ודרור). דברתי על מניעי האיחוד וסיכוייו.

8 בספטמבר

בבקר.

ישיבה עם אנשי עקיבא: פרנד, הכס, זינגר, ליבסקינד.
נחפלו בארץ מסעמים אישיים ואידאולוגיים. חנועת עקיבא
קמה במערב גליציה, נוסדה בקרקו. החלה לפני 8 שנים. לא היו
מרוצים מהציונות הכללית הקיימת ורצו לחדשה. ב 26 - 27 רחבה
החנועה במערב גליציה ושלזיה וצו מחשבות להפיץ החנועה בשאר
גלילים וארצות. מחוסר מנהלים ראו צורך לבוא בדברים את הסתדרויות
נוער הקיימות במזרח גליציה ופולין, ראו שיש הבדלים ביניהם
ובין הסת' אלו בדרך הציונות. כאן רצו ליצור חנועת נוער
ולא מפלגה. השקפתם היתה קרובה לאה"ע

הפעולות המרכזיות, אבל לא להסתפק רק בזאת. הציונות אומרת גם פעולה להרמת העם היהודי בגולה. ומפני זה מעוניין בציונות כל העם ולא רק מעמד אחד. ההסתדרות הציונית צריכה להכיל כל העם, גם פועלים וגם לא פועלים, כי המסרה העיקרית הגשמת הציונות, כל שאר השאלות הסוציאליות הדתיות וכו' הן ממדרגה שניה. בהסתדרות הציונים הכלליים ראו את המכשיר לאידיאות שלהם, והשפיעו על הציונים הכלליים. מכאן גם יחסם להסת' החלוץ. ראו צורך בהסת' אחת שתכיל כל החלוצים למיניהם. מספר חבריהם עכשיו (במערב גליציה ושלזיה) 5000, ובחלוץ 400. חברים מתקבלים מבני 13, וצריכים להשאר בהסת' כל חייהם, אין כל חבר שלהם חייב לעלות.

הציונים הכלליים מושפעים מדעותיהם.

שאלתי לשוורצבורד - הלוא הוא ציוני מעמדי?

הודו, אבל אין הוא יותר ראש הציונים בגליציה המערבית, במקומו עומד סלפטר הקרוב לדעותיהם. הם מנעו משוורצבורד מליסד הסתדרות חלוץ "כללי" ("סתם ציוני"). עקיבא נלחמה נגד זה - והדבר לא נוסד.

והיחס להסת' העובדים?

כל הסתדרות מקצועית שצריכה לאחד כל הפועלים לשם כבוש העבודה, תנאי העבודה ועוד.

שאלתי אם מקצועית פירושה לא פוליטית, או - גם לא התישבותית. במקרה הראשון אין ניגוד פרינציפיוני בינינו. במקרה השני יש תהום, כי הפעולה ההתישבותית היא יסוד ועיקר בהסת'.

החשובה הייתה - מקצועית ולא פוליטית ולא אידאולוגית.

מה היחס לרביזיוניזמוס?

עוד לא הוברר הדבר. לרויז. הדורש מיסודה פוליטית
אחרת - יש יחסים שונים מחייבים ושוללים. אולם הרויז. כתנועה
חברתית וחינוכית - נשלל על ידם. הפוליטיקה אינה נראית להם
כיסוד התנועה.

שאלו אותי על זבוטינסקי?

אמרתי להם בגלוי - והכל.

נראה היה שהם נבועים קצת בחבה לז'בוטינסקי. הסברתי
להם שוב באריכות את גישתנו אנו ללגיונים ולכל הפעולה הציונית
וגישתו של ז'בוטינסקי.

לבסוף הסברתי להם מה זאת תנועה ציונית חלוצית נאמנה
במאה אחוזים לצרכי העם כולו - ושתנועה זו קיימת רק בא"י -
בהנועת הפועלים.

דברים אלה שמעו בפעם הראשונה - ונדמה לי יזכרו

אותם.

פגישה זו הייתה, נדמה לי, הכי חשובה מכל הפגישות שהיו
לי בקרקו ובלבוב.

בנוער "ציוני כללי" זה יש לנו קרקע פורה לפעולה
חנוכית מעמיקה. אין צורך לעקור אותם מ"כלליותם", אלא צריך
למצות את תוכן "הציונות הכללית" הזאת, העולה בד בבד עם תוכן
תנועתנו אנו.

באחת עשרה וחצי יצאתי מקרקוב.

וינה, 10 בספטמבר
יום ו'

אמש, בשמונה וחצי, באתי הנה מבלי שאיש ידע על בואי.
סוף סוף יעלה אולי בידי להיות לבדי ימים אחדים. התרחקתי
משום כך ממרכז העיר.
לפני צאתי מקרקו נפגשתי עם יוסף לוי בחחנת הרכבת.
סיפר לי שבארץ נאסרו כמאתים איש מהשיירה של פוע"צ שמאל.
הקונסול האנגלי בוורשו מסרב להוסיף לתת וויזות ל"תיירים".
אשר יגורתי - בא.

(אח"כ הוברר לי שאין יסוד לידיעה זו -

ת"א, 22.9.32)

חל-אביב, כ"א אלול
22 בספטמבר

אחמול שבתי לארץ דרך חיפה בוולקניה. כפי שמוסרים
ירדו כל העולים לרבות "התיירים". רק מחמשה "תיירים" פולנים
דרשו פקדונות.

- הדבר הראשון שהובא לי - כי ענין לבוב טרם סודר.